

بنام الله بخشاینده ومهربان بنام الله بخشاینده ومهربان

اسلام

- رسالهء مختصری در مورد اسلام چنانچه در قرآن کریم و سنت نبوی وارد گردیده است
- (۱)نسخه بدون دلیل
- رسالهء مهمی که دربرگیرندهء تعریف مختصری از اسلام است ومهمترین اصول، آموزنده ها وخوبی های اسلام را در پرتو مصادر اصلی آن که قرآن وسنت نبوی است بیان مینماید. واین رساله به تمام مکلفین اعم از مسلمان و غیر مسلمان و به زبان خود آنان در هر زمان و مکان و تحت هر شرایطی تقدیم میگردد.
- اسلام؛ پیام الله متعال به تمام مردم می باشد، وآن پیام جاویدان الهی است.
- اسلام دین خاص برای یک نژاد وملتی نیست بلکه دین الله متعال برای همهء مردم است.
- اسلام عبارت از پیام الهی ای است که جهت تکمیل رسالت پیامبران گذشته علیهم الصلاة والسلام برای امت های شان فرستاده شده است.
- دین انبیاء علیهم السلام یکس وشریعت های شان مختلف است.

- همانند تمام انبیاء اعم از نوح، ابراهیم، موسی، سلیمان، داود و عیسی علیهم السلام؛ اسلام نیز بسوی ایمان بر اینکه پروردگار همانا الله متعال پیدا کننده، روزی دهنده، زنده گرداننده، میراننده و مالک تمام هستی میباشد فرا می خواند، و اوست که همه امور را تدبیر می کند و او دلسوز و مهربان است.

- الله سبحانه وتعالی پیداکننده است واو به تنهایی سزاوار عبادت و اینکه هیچ کس دیگری با وی عبادت نشود می باشد.
- الله متعال پیداکنندهء هر آن چه در هستی است می باشد چه آن را ما میبینیم ویا نمیبینیم، وهمه چیزها بجز او مخلوقی از مخلوقات وی است، والله متعال زمین وآسمانها را در مدت شش روز خلق نمود.
- والله سبحانه تعالی را هیچ شریکی در ملک، خلق، تدبیر وعبادت او نیست

- والله متعال نه تولد شده است ونه از وی کسی تولد گردیده ونه او را همسان وهمردیفی است.

- والله (متعال) در هیچ چیزی مدغم نمی شود، ودر هیچ چیز از مخلوقاتش مجسم نمی گردد

- الله (سبحانه و تعالی) بر بندگانش دلسوز و مهربان است بنابراین پیامبران را فرستاد و کتاب ها را نازل نمود.

- الله (متعال) پروردگار مهربان است و او تنها کسی است که مخلوقات را زمانی که در روز قیامت از قبر های شان بر می خیزاند محاسبه می نماید، پس هر شخص را مطابق آنچه عمل نیک و یا زشت انجام داده است پاداش می دهد، کسی که اعمال نیک انجام داده است در حالی که مومن باشد او را نعمت های همیشگی است، و کسی که کفر ورزیده و اعمال ناشایسته انجام داده است او را عذاب بزرگی در آخرت است.

- الله (متعال) آدم (علیه السلام) را از خاک آفرید، واولاد او را بعد از وی گسترش داد، پس مردم همه نظر به اصل شان برابر اند، هیچ نژادی را بر نژاد دیگری و هیچ قومی را بر قوم دیگری برتری نیست مگر بر اساس تقوا.

- هر نوزادی بر فطرت زاده می شود
- هیچ یک از بشر گناهکار ویا وارث اشتباه دیگران زاده نمی شود
- هدف از خلقت مردم همانا عبادت یگانه، الله (متعال) است
- اسلام انسان را چه مرد باشد یا زن کرامت بخشیده است، و تمام حقوق او را برایش تضمین نموده است، و او را مسول تمامی اختیارات، کارکردها و تصرفاتش قرار داده است و او را مسئول هر عملی که به خودش و یا دیگران ضرر وارد نماید می پندارد.

- مرد و زن را از روی مسئولیت، پاداش و ثواب همسان قرار داده است
- اسلام زن را کرامت داده است، و زنان را همتای مردان می شمارد، و بر مرد نفقه زن را در صورتی که توانا باشد لازم گردانیده است، پس نفقه دختر بالای پدرش و از مادر بالای فرزندش که بالغ و توانا باشد، و از همسر بالای شوهرش واجب است.

- مردن فنای همیشگی نیست، بلکه انتقال از سرای عمل به سرای پاداش است، مردن شامل جسد وروح می باشد، و مردن روح جدایی آن از بدن است، سپس روز قیامت بعد از زنده شدن دوباره بسوی او برمی گردد، و روح بعد از مرگ بر جسد دیگری انتقال نمی یابد، و نه در جسد دیگری یکجا می شود.

- اسلام بسوی ایمان با اصول بزرگ ایمان فرا می خواند که عبارت اند از: ایمان به الله (متعال)

- فرشتگانش، ایمان به کتاب های الهی مانند تورات، انجیل، زبور -قبل از تحریف آنها- و قرآن کریم، و ایمان به تمامی پیامبران و فرستادگان (علیهم السلام)، و به آخرین پیامبران که محمد رسول الله (صلی الله علیه وسلم) است و همچنان به قضا و قدر و روز آخرت ایمان بیاورد. ومیدانیم اگر زندگانی دنیا پایان کار می بود، زندگی و

هستی چیز بیهوده یی محض می بود.

- پیامبران (علیهم السلام) در هرآنچه که از جانب الله (متعال) می رسانند معصوم هستند، و از هر آنچه برخلاف عقل باشد ویا سرشت نیک از آن ابا ورزد معصوم هستند، و پیامبران (علیهم السلام) مکلف هستند که فرامین الله (متعال) را برای بندگانش برسانند، و پیامبران دارای ویژه گی های ربوبیت و الوهیت نیستند، بلکه آنان همانند دیگر انسان ها، انسان اند، الله (متعال) پیام خود را برای شان وحی می نماید.

- اسلام، تنها بسوی عبادت الله (متعال) با اصول کلی عبادات فرا می خواند، که عبارت اند از: نماز که دربرگیرندهء قیام، رکوع، سجده، ذکر الله (متعال)، ثنا و صفت الهی و دعا می باشد، هر شخص روزه پنج مرتبه آن را ادا می نماید، و تمامی تفاوت های طبقاتی اجتماعی در آن برداشته می شود؛ لذا ثروتمند و فقیر، رئیس و مامور همه در یک صف در نماز می ایستند. زکات، که عبارت است از مقدار اندکی ازمال که -مطابق شرایط و اندازه یی که الله (متعال)

- آن را تعیین نموده است- در اموال ثروتمندان واجب می گردد، و برای فقرا و دیگران، سال یکبار داده می شود. روزه که آن عبارت است از پرهیز در روز ماه مبارک رمضان از مواردی که روزه را افطار می کند، واراده و صبر را در انسان پرورش می دهد. وحج که عبارت از رفتن به خانه الله (متعال) در مکه مکرمه است، و بالای هر شخصی که استطاعت و توانایی داشته باشد در عمر یک مرتبه لازم می گردد، در حج همه مردم در مقابل الله (متعال) یک برابر اند و تمامی اختلافات و وابستگی ها در آنجا از میان برداشته می شود.

- از بزرگترین چیزی که عبادت ها را در اسلام ویژه گی می بخشد این است که چگونگی، وقت و شروط آن را الله (متعال) مشخص و تعیین نموده است، و پیامبر او (صلی الله علیه وسلم) آن را ابلاغ نموده است، و تا امروز هیچ فردی از بشر در آن دخالت ننموده است تا در آن زیادت ویا نقصانی صورت گیرد، به این عبادت های بزرگ همه انبیاء (علیهم السلام) اقوام خویش را فرا خوانده اند.

- محمد بن عبدالله از نسل اسماعیل فرزند ابراهیم (علیهم السلام)
- پیامبر و فرستاده یی اسلام است، وی در سال ۵۷۱ه م در مکه تولد و در آنجا مبعوث گردید، سپس به مدینه منوره هجرت نمود، و در امور بت پرستی با قوم خود اشتراک نکرد، ولی در انجام اعمال نیک با آنان سهم می گرفت ، از قبل از بعثت خویش دارای اخلاق نیکو بود، قوم او وی را امین می نامیدند، و زمانی که چهل ساله شد الله (متعال) وی را به پیامبری مبعوث گردانید، و الله (متعال) وی را با نشانه های بزرگ (معجزه ها) تأیید کرد، که بزرگترین آنها قرآن کریم است، و آن از بزرگترین نشانه ها از میان نشانه های تمام انبیاء می باشد، و آن

معجزه تا امروز جاویدان است. هنگامی که الله (متعال) دین را برای وی تکمیل نمود، و رسول الله (صلی الله علیه وسلم) آن را به صورت کامل ابلاغ کرد، او (صلی الله علیه وسلم) به عمر شصت و سه سالگی وفات نمود، و در مدینه نبوی (صلی الله علیه وسلم) دفن گردید، و محمد (صلی الله علیه وسلم)

- آخرین پیامبران و فرستادگان است، الله (متعال) وی را با هدایت و دین حق فرستاد تا مردم را از تاریکی های بت پرستی، کفر و جهل بسوی روشنایی توحید و ایمان رهنمایی نماید. و الله (متعال) تصدیق می کند که وی را به صفت دعوت کننده بسوی او فرستاده است.

- و شریعت اسلام که محمد (صلی الله علیه وسلم)
- آن را آورده است آخرین پیام های الهی و شریعت های ربانی است، و آن کاملترین شریعت می باشد که در آن خوشبختی دین و دنیای مردم نهفته است، و اولتر از همه از دین، خون، مال، عقل و نسل مردم پاسبانی می نماید. و نسخ کننده تمامی شریعت های سابقه می باشد، چنانکه بعضی از شریعت های گذشته بعض دیگر خود را نسخ کردند.

- (الله (متعال) دینی جز اسلام که محمد (صلی الله علیه وسلم آن را آورده است نمی پذیرد، و هر آن که بجز از اسلام به دین دیگری بگردد هرگز از او پذیرفته نمی شود.

- قرآن کریم کتابی است که الله (متعال) آن را بر محمد (صلی الله علیه وسلم)
- نازل نموده است، و الله (متعال) همه انسان و جن را به چالش

فراخوانده است تا مانند آن و یا همانند سوره ای از سوره های آن بیاورند و این چالش تا امروز یابرجاست، قرآن کریم به پرسش های زیاد مهمی پاسخ می دهد، و ملیون ها مردم را به حیرت می اندازد، و قرآن کریم به زبان عربی ای که نازل گردیده است تا امروز محفوظ است، و حتی حرفی از آن کم نگردیده است، و آن طبع شده و نشر شده است، و آن کتاب بسا بزرگ و معجزی است که سزاوار تلاوت و خواندن و یا خواندن ترجمه معانی آن می باشد، چنانکه سنت رسول الله ، تعالیم و سیرت او (صلی الله علیه وسلم) محفوظ است و با سلسله روایت موثق نقل شده است، و با زبان عربی ای که رسول الله (صلی الله علیه وسلم) با آن سخن می گفت منتشر گردیده، و با زبان های زیادی ترجمه شده است. و قرآن کریم و سنت نبوی (صلی الله علیه وسلم)

- یگانه مصدر احکام و قوانین اسلام است، لذا اسلام از رفتار کسانی که منسوب به اسلام اند گرفته نمی شود، بلکه از وحی الهی که قرآن کریم و سنت نبوی (صلی الله علیه وسلم) اند گرفته

اسلام

رسالهء مختصرى در مورد اسلام چنانچه در قرآن كريم وسنت نبوى وارد گردیده است

بواسطه وحى الهى به دوش مى گرفتند، و مردم را بسوى راه خير هدايت مى نمودند، و همه يى شان را بر شريعت الهى متحد مى کردند، و ميان شان بر حق فيصله مى نمودند، پس همه امور شان نظر به پذيرش شان پيامبران الهى را و نزديك بودن شان به عصر پيامبران الهى درست پيش مى رفت، و الله (متعال) سلسله يى فرستادن پيامبران را با ارسال محمد (صلى الله عليه وسلم)

- به پايان رسانيد، و بر اين رسالت بقا و جاودانى را نوشت، و آن را راهنما براى مردم، رحمت، نور و راهى براى رسيدن به او (سبحانه و تعالى)
- قرار داد. بنا برين اى انسان من تو را فرا مى خوانم كه صادقانه و عارى از هرگونه تقليد و عادت براى الله (متعال) برخيى، و بدانى كه بعد از مرگ بسوى پروردگارت بر مى گردى، و بسوى خود و افق هاى اطراف خود بنگر، پس اسلام بياور در دنيا و آخرت سعادت مند مى گردى، و اگر تصميم بر داخل شدن در اسلام را دارى پس بر تو است كه گواهى دهى كه معبودى بر حق جز الله نيست و اينكه محمد فرستادهء الله است، و از هر آنچه يى كه بدون الله عبادت مى شود بس زارى جو، و ايمان بياور كه الله (متعال)
- تمام كسانى را كه در قبر اند دوباره زنده مى نمايد، و اين كه حساب و پاداش عمل حق است، پس وقتى اين گواهى را دادى، تو مسلمان شده يى، پس بر تو بعد از آن لازم است كه الله (متعال) را به وسيله يى نماز، زكات، روزه و حج اگر توانايى آن را داشته يى پرستش نمايى.

كردند كه دين مافوق عقل است و عقل نمى تواند كه دين را دربر گيرد، و آن را درك كند، در اين حال اسلام دين را روشنايى اى مى داند كه راه عقل را براى آن روشن مى نمايد، پس پيروان دين هاى باطل از انسان مى خواهند كه عقل خود را كنار بگذارند و آن ها را پيروى كند، درحالى كه اسلام از انسان مى خواهد كه عقل خود را بيدار نمايد تا حقيقت كار ها را بگونه اى كه هست درك نمايد.

- اسلام علم درست را محترم مى شمارد، و بر بحث علمى كه عارى از خواهشات نفسانى باشد تشويق مى نمايد، و به سوى فكر كردن و تأمل كردن بر خود و كائنات اطراف ما فرامى خواند، و هرگز نتايج صحيح علمى با اسلام در تضاد نيست.
- الله (متعال) هيچ عملى را قبول نمى كند، و در آخرت اجر نمى دهد مگر از كسانى كه ايمان آورده اند، و او (تعالى) را پيروى کرده اند و پيامبران او را (عليهم الصلاة والسلام)
- تصديق نموده اند. و الله (متعال) عبادت ها را قبول نمى كند مگر اين كه موافق با شريعت اسلامى باشد؛ پس چگونه انسان به الله (متعال) كفر مى ورزد و همزمان آرزوى اجر را مى نمايد؟ و الله (متعال) ايمان هيچ كسى را قبول نمى نمايد تا آنكه به همهء پيامبران (عليهم السلام) و به رسالت محمد (صلى الله عليه وسلم) (ايمان نياورده باشد).
- هدف از تمامى دستورات الهى اين است كه دين حق منزلت انسان راعالى گرداند تا بندهء مخلص پروردگار عالميان شود، و وى را از بندگى انسان، ماده و خرافات آزاد سازد. اسلام، طورى كه مى بينيد، اشخاص را مقدس نمى شمارد و آنان را بالاتر از منزلت شان قرار نمى دهد، و نه آنان را ارباب و معبود مى گرداند.
- الله (متعال) توبه را در اسلام مشروع قرار داده است، و آن عبارت از بازگشت انسان بسوى پروردگارش و ترك گناه است، اسلام گناهان گذشته را از بين مى برد، و توبه همچنان گناهان گذشته را محو مى سازد، پس اعتراف به گناهان در محضر مردم لازم نيست.
- در دين مابين اسلام ارتباط ميان الله (متعال) و انسان ارتباط مستقيم است، و نياز به كسى نيست تا ميان تو و پروردگارت واسطه گردد، پس اسلام از اين كه بشر را معبود و يا شريك در ربوبيت و يا الوهيت او (تعالى) بسازيم منع مى كند
- در اخير اين رساله ياد دهانى مى كنيم كه مردم با در نظر داشت اختلاف زمان، مليت ها و سرزمين هاى شان بلكه تمامى اجتماع انسانى در افكار و اهداف شان مختلف اند، و نظر به محيط و كردار شان فرق مى كنند بنا برين نياز بر رهنما دارند تا آنها را راه بنماياند، و نظامى كه آنان را متحد سازد، و حاكمى كه آنان را پشتيبانى نمايد، و پيامبران (عليهم السلام) اين مسئوليت را از جانب الله (متعال)

- مى شود.
- اسلام بر نيكويى با والدين اگرچه غير مسلمان باشند و وصيت به فرزندان امر مى نمايد.
- اسلام بر عدالت در گفتار و رفتار حتى با دشمنان امر مى نمايد
- اسلام بر نيكويى با تمام مخلوقات دستور مى دهد، و به بهتريين اخلاق و اعمال پسنديده فرا مى خواند.
- اسلام بر اخلاق پسنديده مانند راستى، امانتدارى، پاكدامنى، حيا، دلاورى، خودگذرى، جوانمردى، كمك با مستمندان، امداد رسانى، طعام دادن گرسنگان، همسايه دارى نيك، صلح رحمى و نرم خويى با حيوان امر مى نمايد.
- اسلام چيزهاى پاكيزه از قبيل خوردنى و نوشيدنى را حلال مى پندارد، و به پاكى قلب، بدن و منزل دستور مى دهد، بنا برين نكاح را حلال قرار داده، چنانچه پيامبران را نيز به آن فرمان داده است، و آنان به هر پاكيزه گى امر مى كنند.
- اسلام اصول محرمات مانند شرك بر الله (متعال)، كفر، پرستش بت ها، سخنى را بر الله (متعال) نسبت دادن بدون علم، قتل اولاد ، قتل نفس محترم، فساد در روى زمين، جادو گرى، انجام دادن فحشاى آشكارا و پنهان، زنا و لواطت را حرام قرار داده است و ربا ، خوردن گوشت خود مرده، و آنچه براى بت ها ذبح شده باشند، گوشت خوك، و ديگر پليدى ها و ناپاكى ها را حرام گرداننده است. و نيز خوردن مال يتيم، گاهش در ترازو و وزن را حرام قرار داده است. و قطع صلح رحمى را نيز حرام گرداننده است، و تمام پيامبران عليهم السلام بر حرمت اين محرمات متفق بودند.
- اسلام از اخلاق بد مانند دروغ، تقلب، غدر، خيانت، فريب، حسد، حيله گرى، دزدى، فاحشه گرى، ظلم، و از هر نوع اخلاق پليد و زشت منع مى كند.
- اسلام از معاملات مالى يى كه در آن سود، ضرر، فريب، ظلم يا تقلب باشد، يا اينكه منجر به مصيبت ها و آسيب كلنى به جامعه، مردم و افراد باشد منع مى كند.
- اسلام به خاطر حفظ عقل و تحريم هر آن چيزى كه عقل را فاسد مى سازد آمده است، مانند نوشيدن شراب. و اسلام مرتبه عقل را بلند نموده تا جايى كه آنها محور تكليف قرار داده است، و آن را از بند هاى خرافات و بت پرستى آزاد ساخته است. در اسلام راز ها و يا احكامى نيست كه به يك طبقه جز از طبقه هاى ديگر خاص گردیده باشد، و تمامى احكام و قوانين آن موافق عقل سالم مى باشد و اين موافق با خواسته عدالت و خرد است.
- دين هاى باطل زمانى كه پيروان آن نتوانستند تناقض و امورى را كه عقل آن را رد مى كند درك كنند، رجال دين به پيروان خود وانمود